

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

الحق
علیه
السلام

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

چهل حدیث سیرہ نبوی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چهل حدیث سیره نبوی (ع)

نویسنده:

جعفر شریعتمداری

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	چهل حدیث سیره نبوی
۷	مشخصات کتاب
۷	معرفی اجمالی پیامبر اکرم
۷	مقدمه
۹	بندگی
۱۰	سجود
۱۰	جاذبه نماز
۱۰	آهنگ قرآن
۱۰	گریه در نماز
۱۰	بالمت
۱۰	ادب با همنشین
۱۰	ادب گوش دادن
۱۱	ادب نشستن
۱۱	بامهمان
۱۱	مصافحه
۱۱	خوش خلقی
۱۱	گفتار
۱۱	خوراک
۱۲	شوخی
۱۲	خوردن به اندازه
۱۲	غذای جمعی
۱۲	سخن به اندازه فهم مردم
۱۲	عدالت در نگاه

۱۲	عاطفه
۱۳	خشم برای خدا
۱۳	مسواک
۱۳	تنظیم وقت
۱۳	حفظ زبان
۱۳	ارزشهای اخلاقی
۱۳	فرزند دختر
۱۴	رو به قبله
۱۴	تواضع
۱۴	آراستگی
۱۴	لبخند در سخن
۱۴	راه رفتن
۱۴	ساده زیستی
۱۵	شجاعت
۱۵	شکر
۱۵	مجلس پیامبر
۱۵	در جمع یاران
۱۵	عطر
۱۵	مردمداری
۱۵	فروتنی
۱۶	غمزدایی از اصحاب
۱۶	گذری بر سیره اخلاقی پیامبر
۲۰	درباره مرکز

چهل حدیث سیره نبوی

مشخصات کتاب

نویسنده: جعفر شریعتمداری

ناشر: جعفر شریعتمداری

معرفی اجمالی پیامبر اکرم

رسول گرامی اسلام حضرت محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله وسلم در روز جمعه ۱۷ ربیع الاول عام الفیل (۵۷۰ میلادی) در مکه به دنیا آمد و در ۲۸ صفر سال ۱۱ هجری در مدینه رحلت نمود. مدت عمر آنحضرت ۶۳ سال و قبرشان در مدینه است. مادرش آمنه بنت وهب و پدر بزرگوارش عبدالله فرزند عبدالمطلب بود. پدر را قبل از تولد و مادر را در سن ۵ سالگی از دست داد و سرپرستی او را عبدالمطلب و سپس ابو طالب به عهده گرفت. در سن ۲۵ سالگی با خدیجه ازدواج کرد و ثمره آن دو پسر و چهار دختر بود. در سن ۴۰ سالگی در ۲۷ رجب سال ۴۰ عام الفیل به پیامبری مبعوث شد. مدت پیامبری حضرت ۲۳ سال به طول انجامید و در این مدت آخرین هدیه الهی به بشریت قرآن کریم بر قلب مبارکش نازل و بر زبان گهر بارش جاری گشت.

مقدمه

امام سجاد علیه السلام فرمود: «الا و ان ابغض الناس الی الله من یقتدی بسنه امام و لا یقتدی بأعماله». هشدار که منفورترین مردم نزد پروردگار، کسی است که شیوه امامی را پیروی کند ولی از سیره عملی او پیروی ننماید. برای «چگونه بودن» نیاز به الگو داریم و نقش الگو در تربیت چنان روشن است که نیازی به بیان و توضیح نیست. آنچه در این الگوگیری و اسوه یابی و تأسی به اخلاق اولیاء کارساز است، آشنایی با جزئیات صفات و رفتار آن حضرات است، نه کلیات. خوشبختانه در کتب حدیث و سیره، نمونه های رفتاری پیامبر و امامان بصورت ریز و جزئی آمده است که آشنایی با آنها بسیار سودمند است و گامی جهت خودسازی و

تعالی بخشیدن به جامعه است انسان در دید ژرف نگر، اسلام، بیابان گردی سرگردان و گمگشته ای در تاریخزار زندگی نیست. او کشتی شکسته ای شور بخت و ناامید و اسیر موجهای بیمزا و هراس آفرین نمیباشد. بلکه موجودی مسؤول است که با مقصد و مقصودی مشخص، با زاد و توشه ای کامل و راهنمایانی درونی و برونی به سفری پرداخته که از صحرای عدم آغاز میشود و تا بار یافتن به لقاء الهی ادامه دارد. تمامی نیروهای خلقت، انسان را در این سفر صادقانه یاری میکنند و خدا با لطف بیکران خویش به هدایت او از راههای گوناگون پرداخته است و بهترین جایگاه جاودانه را در سرای آخرت برای او مهیا کرده است. انسان برای به دست آوردن نیک بختی خویش و سعادت مندی جامعه و رضایت خداوند باید در طول این سفر چگونه زیستن را بیاموزد و این آموزه ها را در زندگی خویش بکار گمارد. اسلام عزیز برای پاسخگویی بدین سؤال بسیار اساسی دو شیوه را دنبال نموده است: الف: بیان احکام و دستورهای زندگی از آغاز تا فرجام: ارائه الگوهای تربیتی و نمونه های عینی کمال بر اساس همین شیوه دوم در قرآن مجید بارها از پیامبران و دیگر انسانهای والا سخن به میان آمده است، و از جنبه های الگویی آنان ستایش شده تا دیگران نیز به آنان تأسی بجویند. در مکتب حیات بخش تشیع (اسلام راستین) معرفی این الگوهای الهی گسترده تر است و پیشوایان معصوم که بهترین اسوه ها و الگوهای زندگی هستند فرا روی چشمان باز و دلهای آگاه قرار دارند تا آنانکه مسئولیت الهی و رسالت انسانی خویش را درک کرده اند و تصمیم برای رسیدن به چکادهای فراز مند فضیلت

و کمال دارند با درس گرفتن از آنان زیستنی شرافتمندانه که سعادت دنیا و آخرت را تأمین میکند در پیشگیرند. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم و امامان معصوم علیه السلام اسوه‌بشریتانند و تبعیت عملی از آنان رهنمون کمالجویان است. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «ادبنی ربی فاحسن تأدیبی» خداوند مرا تأدیب کرده و ادبم را نیکو ساخته است. ویژگی سیره معصومین در این است که مورد پسند و قبول پروردگار است و با اطمینان میتوان از آن پیروی کرد. اکنون به عنوان نمونه ای از دریای موج و گرانقدر روایات، چهل حدیث از سیره هر یک از معصومین علیه السلام به پیشگاه امت اسلامی عرضه میشود. امید که همه ما را چراغ راه و ره توشه سفری باشد باری رسیدن به سعادت دنیا و نیکبختی آخرت. در این چهل حدیث، از میان انبوه روایات مربوط به سیره پیامبر صلی الله علیه و آله به گزینش پرداخته ایم و از آن بوستان با صفا و دل انگیز، دسته گلی برای شما چیده و ارمغان آورده ایم، باشد که مطالعه آن، چشم دل‌مان را روشنتر سازد و رفتار حضرت رسالت، الگوی زیستن ما شود و رشته جانمان به عشق نبوی پیوسته تر گردد، تا از این راه به آن «حبيب خدا» نزدیکتر شویم. قال الله تبارک و تعالی: «لقد کان لکم فی رسول الله اسوه حسنه» (احزاب، آیه ۲) برای شما در پیامبر خدا (و رفتار و اخلاق او) سر مشقی نیکوست.

بندگی

قال الصادق علیه السلام: «کان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم يأکل اکل العبد و یجلس جلسه العبد و یعلم أنه عبد». امام صادق علیه السلام فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و

آله و سلم مانند بنده غذا میخورد و مانند بنده مینشست و میدانست که بنده است. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۶۲.

سجود

قال الباقر عليه السلام: «ما استيقظ رسول الله صلى الله عليه وآله و سلم من نوم الاخر لله ساجدا.» امام باقر عليه السلام فرمود: هیچگاه پیامبر خدا از خواب بیدار نشد، مگر اینکه سر به خاک نهاده، برای خدا سجده میکرد. مکارم الاخلاق، ص ۳۹.

جاذبه نماز

قال علي عليه السلام: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله و سلم لا يؤثر على الصلوه عشاء و لا غيره و كان اذا دخل وقتها كانه لا يعرف اهلا و لا حميما.» امام علي عليه السلام فرمود: رسول خدا صلى الله عليه وآله و سلم هیچ چیز را، نه شام و نه غیر آنرا بر نماز مقدم نمیداشت. هرگاه وقت نماز فرا میرسید، رسول خدا دیگر نه خانواده میشناخت و نه دوست. سنن النبی، ص ۲۶۸.

آهنگ قرآن

قال الباقر عليه السلام: «ان رسول الله صلى الله عليه وآله و سلم كان احسن الناس صوتا بالقران.» امام باقر عليه السلام فرمود: پیامبر اسلام، از همه مردم زیباتر و خوش آهنگ تر قرآن میخواند. سنن النبی، ص ۳۱۱.

گریه در نماز

قال السجاد عليه السلام: «كان يبكي حتى يتل مصلاه خشيه من الله عزوجل من غير جرم.» امام سجاد عليه السلام: رسول خدا صلى الله عليه وآله و سلم در نماز، آن قدر گریه میکرد تا آنکه جانمازش تر میشد، این بخاطر خوف از خدا بود، بی آنکه جرمی داشته باشد. سنن النبی، ص ۳۲.

باامت

قال انس بن مالك: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله و سلم يعود المريض و يتبع الجنازه و يجيب دعوه المملوك.» انس بن مالك گوید: پیامبر اسلام صلى الله عليه وآله به عیادت مریض و تشییع جنازه میرفت و دعوت برده را میپذیرفت. مکارم الاخلاق، ص ۱۵.

ادب با همنشین

قال علي عليه السلام: «ما رئي مقدهما رجله بين يدي جليس له قط.» علی علیه السلام میفرماید: هرگز دیده نشد که پیامبر اسلام صلى الله عليه وآله پای خود را پیش کسی دراز کند. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۳۶.

ادب گوش دادن

قال علي عليه السلام: «لا يقطع على احد كلامه حتى يجوز في قطعه بنهي او قيام.» امام علي عليه السلام فرمود: پیامبر هرگز سخن

کسی را قطع نمیکرد، مگر آنگاه که بیش از حد حرف بزند (یا از مشروع، فراتر رود) آن وقت او را نهی میکرد
یا برمیخواست. سنن النبی، ص ۱۸.

ادب نشستن

قال علی علیه السلام: «کان صلی الله علیه و آله لا یجلس و لا یقوم الا علی ذکر الله و لا یوطن الا ماکن و ینهی عن ایطانها و اذا انتهی الی قوم جلس حیث ینتهی به المجلس و یأمر بذلك.» علی علیه السلام فرمود: نشستن و برخاستن رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم با یاد خدا بود. در مجالس جای مخصوصی برای خود انتخاب نمیکرد و از این کار نهی میفرمود. هر گاه به جمعی میپیوست، هر جا که خالی بود مینشست و به این کار نیز دستور میداد. سنن النبی، ص ۱۶.

بامهمان

قال الکاظم علیه السلام: «ان رسول الله صلی الله علیه و آله اذا اتاه الضیف اکل معه و لم یرفع یده من الخوان حتی یرفع الضیف یده.» امام کاظم علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله هر گاه مهمان داشت، با او غذا میخورد و دست از سفره و غذا نمیکشید، تا آن که مهمان دست از غذا خوردن بکشد. سنن النبی، ص ۶۷.

مصافحه

قال الصادق علیه السلام: «ما صافح رسول الله صلی الله علیه و آله رجلا قط فترع یده حتی یکون هو الذی ینزع یده منه.» امام صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم هرگز با کسی دست نداد که دستش را عقب بکشد مگر آن که طرف مقابل دست خود را عقب ببرد. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۶۹.

خوش خلقی

قال علی علیه السلام: «کان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم، دائم البشر، سهل الخلق، لین الجانب، لیس بفظ و لا غلیظ.» امام علی علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم همواره خوشرو، خوش خو و نرم بود، خشن و درشت خوی نبود. مکارم الاخلاق، ص ۱۴.

گفتار

قال علی علیه السلام: «کان صلی الله علیه و آله و سلم لا یذم احدا و لا یعیره و لا یطلب عثراته و لا عورته و لا یتکلم الا فیما رجی ثوابه.» امام علی علیه السلام فرمود: آن حضرت هرگز کسی را مذمت نمیکرد، و در پی لغزشها و عیوب و اسرار دیگران نبود و سخن نمیکفت مگر آنجا که امید ثواب داشت. سنن النبی، ص ۱۷.

خوراک

قال الصادق علیه السلام: «ما زال طعام رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم الشعیر حتی قبضه الله الیه.» امام صادق علیه السلام

فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم تا روز وفات خود، همواره طعامش نان جو بود. سنن النبی، ص ۴۹.

شوخی

قال الصادق علیه السلام: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يداعب ولا يقول الا حقا.» امام صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم شوخی و مزاح میکرد، ولی جز حق چیزی نمیگفت. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۴۴.

خوردن به اندازه

قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: «نحن قوم لا نأكل حتى نجوع وإذا اكلنا لا نشبع.» پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: ما جمعیتی هستیم که تا کاملاً گرسنه نشویم غذا نمیخوریم و چون میخوریم، خود را کاملاً سیر نمیکنیم. سنن النبی، ص ۱۸۱.

غذای جمعی

قال الصادق علیه السلام: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم إذا اكل مع القوم طعاما كان اول من يضع يده و اخر من يرفعها لياكل القوم.» امام صادق علیه السلام فرمود: پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم هرگاه در جمع مردم غذا میخورد، اولین کسی بود که دست به غذا دراز میکرد و آخرین فردی بود که دست از غذا میکشید تا دیگران بخورند. سنن النبی، ص ۱۶۶.

سخن به اندازه فهم مردم

قال الصادق علیه السلام: «ما كلم رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم العباد بكنه عقله قط، قال رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم: انا معاشر الانبياء امرنا ان نكلم الناس على قدر عقولهم.» امام صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم هرگز با مردم به اندازه عقل خود سخن نگفته و فرموده: ما پیامبران مأموریم که با مردم به اندازه عقل و فهمشان سخن بگوییم. سنن النبی، ص ۵۷.

عدالت در نگاه

قال الصادق علیه السلام: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يقسم لحظاته بين اصحابه فينظر الى ذا و ينظر الى ذا بالسوية.» امام صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نگاه هایش را بین اصحابش تقسیم میکرد و به این و آن یکسان نگاه میکرد. اصول کافی، ج ۲، ص ۶۷۱.

عاطفه

قال الباقر علیه السلام: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم يسمع صوت الصبي يبكي و هوفى الصلوه فيخفف الصلوه فتصير اليه امه.» امام باقر علیه السلام: هرگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم در نماز، صدای گریه کودکی را میشنید،

نمازش را سبکتر میخواند تا مادر آن کودک «که در نماز جماعت بود» به بیچه رسیدگی کند. سنن النبی، ص ۲۷۳.

خشم برای خدا

قال علی علیه السلام: «ما انتصر لنفسه من مظلّمه حتی یتتهک محارم الله فیکون حیثنذ غضبه لله تبارک و تعالی.» امام علی علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم از ستمی که به خود او میشد انتقام نمیگرفت، مگر آن که حریم الهی هتک شود، که در آن صورت خشم میکرد و غضبش برای خدا بود. سنن النبی، ص ۴۵.

مسواک

قال الصادق علیه السلام: «انه صلی الله علیه و آله و سلم کان یستاک فی کل مره قام من نومه.» امام صادق علیه السلام فرمود: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم هر بار که از خواب بر میخاست، مسواک میزد. سنن النبی، ص ۲۲۲.

تنظیم وقت

قال علی علیه السلام: «کان اذا اوی الی منزله جزء دخوله ثلاثه اجزاء: جزءا لله عزوجل، و جزءا لأهله و جزءا لنفسه.» امام علی علیه السلام فرمود: پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله و سلم، وقتی به خانه خویش میرفت اوقاتش را سه قسمت میکرد: بخشی برای خدای متعال، بخشی مخصوص خانواده و بخشی هم برای کارهای شخصی خود. مکارم الاخلاق، ص ۱۳.

حفظ زبان

قال علی علیه السلام: «کان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم، یحزن لسانه الا عما کان یعنیه و یؤلفهم و لا ینفرهم.» امام علی علیه السلام فرمود: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله و سلم زبان خویش را از غیر سخنان مورد نیاز باز میداشت و کلامش را الفت میبخشید و آنان را دور و بیزار نمیساخت. سنن النبی، ص ۱۵.

ارزشهای اخلاقی

قال علی علیه السلام: «کان اجواد الناس کفا و اجرء الناس صدرا و اصدق الناس لهجه و اوفی الناس ذمه و الینهم عریکه و اکرمهم عشره.» امام علی علیه السلام فرمود: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله از همه مردم بخشندتر، باجراتر، راستگوتر، وفادارتر، خوش اخلاقتر و نیکو رفتارتر بود. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۱۹۴.

فرزند دختر

قال علی علیه السلام: «کان رسول الله صلی الله علیه و آله اذا بشر بجاریه قال: ریحانه، و رزقها علی الله.» امام علی علیه السلام فرمود: هرگاه رسول خدا صلی الله علیه و آله را به ولادت دختری مژده میدادند، میفرمود: ریحان و دسته گل است و روزی او بر خداست. سنن النبی صلی الله علیه و آله ص ۸۰.

رو به قبله

قال الصادق عليه السلام: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله أكثر ما يجلس تجاه القبلة.» امام صادق عليه السلام فرمود: رسول خدا صلى الله عليه وآله بیشتر اوقات، رو به طرف قبله مینشست. مکارم الاخلاق، ص ۲۶.

تواضع

قال الباقر عليه السلام: «قال رسول الله صلى الله عليه وآله خمس لا ادعهن حتى الممات: الأكل على الحضيض مع العبيد. و ركوبى الحمار مؤكفا و حلبى العنز بيدي و لبس الصوف و التسليم على الصبيان لتكون سنه من بعدى.» امام باقر عليه السلام فرمود: پیامبر خدا صلى الله عليه وآله فرمود: از پنج کار تا هنگام مرگ دست برنمیدارم: (به نشانه تواضع) ۱ غذا خوردن روی زمین با بردگان ۲ سوار شدن بر الاغ بی پالان ۳ بز را با دست خود دوشیدن ۴ لباس پشمیه پوشیدن ۵ به کودکان سلام کردن تا این که بعد از من سنت شود. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۱۵.

آراستگی

قال على عليه السلام: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله يرجل شعره و أكثر ما كان يرجل شعره بالماء.» امام على عليه السلام فرمود: حضرت رسول صلى الله عليه وآله همواره موهای خود را شانه میزد و بیشتر اوقات، موی خود را با آب صاف میکرد و شانه میزد. سنن النبى، ص ۹۱.

لبخند در سخن

عن ابى الدرداء: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله، اذا حدث بحديث تبسم فى حديثه.» ابو درداء روایت کرده است: حضرت رسول خدا صلى الله عليه وآله هر گاه سخنی میگفت در کلامش تبسم مینمود و لبخند میزد. مکارم الاخلاق، ص ۲۱.

راه رفتن

عن ابن عباس: «كان رسول الله صلى الله عليه وآله اذا مشى، مشيا يعرف انه ليس بمشى عاجز ولا بكسلان.» ابن عباس نقل کرده است: پیامبر صلى الله عليه وآله هنگام راه رفتن، چنان با نشاط راه میرفت که معلوم میشد راه رفتن انسان ناتوان و خسته نیست. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۳۲۶.

ساده زیستی

قال على عليه السلام: «لقد كان رسول الله صلى الله عليه وآله يأكل على الارض و يجلس جلسه العبد و يخصف بيده نعله و يرقع بيده ثوبه و يركب الحمار العارى و يردف خلفه.» امام على عليه السلام فرمود: پیامبر خدا صلى الله عليه وآله روی زمین غذا میخورد و مانند بندگان دو زانو مینشست و با دست خویش کفش و لباس خود را وصله میزد و میدوخت و بر الاغ بی پالان سوار میشد و کسی را هم در ردیف خود سوار نمیکرد. نهج البلاغه فیض الاسلام، خطبه ۱۹۵.

شجاعت

قال على عليه السلام «كنا اذا احمر البأس و لقي العدو القوم، اتقينا برسول الله صلى الله عليه و آله فما يكون احد اقرب الى العدو منه.» على عليه السلام فرمود: وقتی که آتش جنگ برافروخته میشد و دو لشکر به هم میرسیدند، همه ما به پیامبر اسلام پناهنده میشدیم و کسی نبود که از آن حضرت به دشمن نزدیکتر باشد. محجه البيضاء، ج ۴، ص ۱۵۱.

شکر

قال الصادق عليه السلام «كان رسول الله صلى الله عليه و آله يحمد الله في كل يوم ثلاث مائة و ستين مرده.» امام صادق عليه السلام فرمود: رسول خدا صلى الله عليه و آله هر روز سیصد و شصت بار خدا را حمد میکرد. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۵۷.

مجلس پیامبر

قال على عليه السلام «اذا تكلم اطرق جلساؤه كانما على رؤسهم الطير فاذا سكت تكلموا، ولا يتنازعون عنده الحديث، من تكلم انصتوا حتى يفرغ.» امام على عليه السلام فرمود: وقتی رسول خدا صلى الله عليه و آله سخن میگفت حاضران سرا پا گوش بودند، گویی بر سرهایشان پرنده نشسته است. و وقتی ساکت میشد اصحاب سخن میگفتند. در حضور او، در سخن نزاع نمیکردند. هر کس سخن میگفت گوش میکردند تا تمام کند. مکارم الاخلاق، ص ۱۵.

در جمع یاران

قال ابوذر: «كان رسول الله صلى الله عليه و آله يجلس بين ظهراني اصحابه فيجىء الغريب فلا يدري ايهم هو حتى يسأل.» ابوذر غفاری گوید: حضرت رسول صلى الله عليه و آله در میان اصحاب خویش مینشست. هرگاه غریب و ناشناسی میآمد، نمیشناخت که حضرت محمد کدام یک از آنان است، تا آن که پرسد. مکارم الاخلاق، ص ۱۶.

عطر

قال الصادق عليه السلام «كان رسول الله صلى الله عليه و آله ينفق على الطيب اكثر مما ينفق على الطعام.» امام صادق عليه السلام فرمود: رسول خدا صلى الله عليه و آله برای عطریات بیش از غذا خرج میکرد. بحار الانوار، ج ۱۶، ص ۲۴۸.

مردمداری

عن انس: «كان رسول الله صلى الله عليه و آله اذا فقد الرجل من اخوانه ثلثه ايام سأل عنه، فان كان غائبا، دعاهو ان كان شاهدا، زار هو ان كان مريضا، عاده.» انس «خدمتکار پیامبر صلى الله عليه و آله» میگوید: پیامبر خدا صلى الله عليه و آله هرگاه یکی از اصحاب خود را سه روز نمیدید از حال او جويا میشد. اگر غایب بود، دعایش میکرد. و اگر در شهر بود به دیدارش میرفت. و اگر بیمار بود به عیادتش میشتافت. مکارم الاخلاق، ص ۱۹.

فروتنی

قال الصادق عليه السلام «ما اكل رسول الله صلى الله عليه و آله متكئا منذ بعثه الله عزوجل نبيا حتى قبضه الله اليه, متواضعا له عزوجل.» امام صادق عليه السلام فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هرگز از آغاز بعثت تا رحلت, در حال تکیه دادن غذا نخورد (آنگونه که رسم سلاطین بود) و این از روی تواضع در برابر خدا بود. بحار الانوار, ج ۱۶, ص ۲۴۲.

غمزدایی از اصحاب

قال علی علیه السلام «کان رسول الله صلی الله علیه و آله لیسر الرجل من اصحابه اذا رأه مغموما بالمداعبه و کان علیه السلام یقول: ان الله یبغض المعبس فی وجه اخوانه.» حضرت علی علیه السلام فرمود: پیامبر خدا صلی الله علیه و آله همیشه هر یک از اصحاب را غمگین میدید, با شوخی او را خوشحال میکرد و میفرمود: خداوند, کسی را که با برادرانش با ترشروی و چهره عبوس روبرو شود, دشمن میدارد. سنن النبی, ص ۱۶.

گذری بر سیره اخلاقی پیامبر

یا رسول الله! کلامت, روشن و فصیح بود. و فراخور عقل و درک مخاطب سخن میگفتی, گاهی سخن را سه بار تکرار میکردی, تا طرف خوب بفهمد. هنگام سخن, کلام را با لبخند می آمیختی, هرگز سخن کسی را قطع نمیکردی, زبان به بدگویی و عیبجویی از دیگران نمیگشودی. صداقت که میکردند, میگفتی, لیبک! خطبه هایت, از همه کوتاهتر, ولی پرمایه تر بود. زیانت را از آنچه بی مورد و بیهوده بود, فرو میبستی همواره خدا را یاد میکردی و استغفار بر زبان داشتی, چیزی میگفتی دلها را به هم الفت دهد, نه آنکه میانه ها را به هم بزند, با کسی مجادله و جر و بحث نمیکردی, هنگامی که سخن میگفتی, همه ساکت بودند, آنچنان که گویی بر سرشان پرنده نشسته است, سراپا گوش! نزد تو نزاع لفظی نمیکردند, به سخن دیگران, خوب گوش میکردی. محکم و استوار راه میرفتی, گام برداشتنت, چنان بود که نشان میداد ناتوان و کسل نیستی! آنچنان که گویی سنگی از سرازیری میغلطد, با مهابت و چالاکی! وقتی سواره بودی, اجازه نمیدادی دیگران, پیاده پا به پایت راه آیند. یا سوار بر مرکب میکردی

یا بر سر موعدی، قرار میگذاشتی. از گذرگاهی که عبور میکردی، عطر نشان میداد که از آنجا گذشته ای. از هر جامیگذشتی سنگها و درختان، تعظیم میکردند. در سفرها آخرهای جمعیت راه میرفتی، تا اگر کسی درماند، یا کمک خواست. کمکش کنی. گاهی سوار اسب میشدی. گاهی بر قاطر و الاغ سوار میشدی، یا بر شتر، و گاهی نیز پیاده! سواره که بودی، دیگران را هم بر ترک مینشانیدی. اوقات داخل خانه را به سه قسمت تقسیم میکردی: بخشی برای نیایش و عبادت و برای خدا، قسمتی برای خانواده و بخش دیگری برای کارهای شخصی خود. در خانه، با خانواده همکاری میکردی، گوشت میریدی، شیر میدوشیدی، لباس وصله میزدی، هر غذایی که میپختند، میخوردی، از طعامی بد نمیگفتی، در را میگشودی، کفش خود را میدوختی. بر زمین مینشستی و بر زمین غذا میخوردی، به خدمتکار خانه وقتی خسته میشد کمک میکردی، زیر اندازت عبایی بود و بالشی از پوست، پر شده از لیف خرما! بر حصیر میخوابیدی، هنگام خواب، مسواک میزدی و دعا میخواندی و چون از خواب بر میخاستی، خدا را سجده میکردی. کار مراجعه کنندگان را راه میانداختی، نیازمندان و سائلی را دست خالی رد نمیکردی. بنده شکور خدا بودی. نور چشمانت «نماز» بود. وقتی به نماز می ایستادی، از خوف خدا رنگ از چهره ات میپرید. در سینه، ناله های سوزناک و آوای حزینی داشتی. هنگام سجود، چنان بر زمین میچسبیدی، که گویا جامه ای بر زمین افتاده است. وقت نماز که میرسید، دیگر کسی را نمیشناختی و به چیزی توجه نداشتی جز به نماز! به نماز عشق میورزیدی. فرا رسیدن «وقت» نماز را انتظار میکشیدی، و هنگام نماز که میشد، میگفتی: ای

بلال! خوشحالم که کن، هیچ چیز را بر نماز مقدم نمیداشتی. میفرمود (به ابوذر): خداوند، فروغ دیدگانم را در نماز قرار داده است. آنگونه که گرسنه، غذا را دوست میدارد و تشنه آب را، من هم شیفته نمازم. با این تفاوت که گرسنه و تشنه، سیر و سیراب میشود، اما من از نماز، سیر نمیشوم. رکوعها و سجدههای طولانی داشتی. به خدا عرضه میداشتی: پروردگارا! دوست دارم یک روز سیر باشم و شکر کنم، روز دیگر گرسنه باشم تا از تو سؤال کنم. نشست و برخاست، همراه با «ذکر خدا» بود. با آنکه «معصوم» بودی، ولی آن قدر از خشیت خدا میگریستی که مصلا و سجده گاهت خیس میشد. هنگام دعا، همچون مسکینان نیازمند دستها را بالا میگرفتی. «بنده خدا» بودی. یک بار که بر زمین نشسته و با دست غذا میخوردی. زنی گفت: یا رسول الله، چرا مانند بندگان نشسته و غذا میخوری؟ و... فرمودی: وای بر تو! چه کسی بنده تر از من است؟ تو عبد خدا و رسول او بودی. چهره ات گشاده بود و خوش رو. به هر کس میرسیدی سلام میگفتی. با هر که دست میدادی، آن قدر صبر میکردی که او دستش را بکشد. به صورت کسی خیره نمیشدی. به هیچ کس، دشنام و ناسزا نمیگفتی. بر تند خویی و بداخلاقی دیگران صبر میکردی. هدیه مردم و دعوت بردگان را میپذیرفتی، به عیادت بیماران و تشییع جنازه میرفتی. از اصحاب، تفقد و احوالپرسی میکردی. دیر غضبناک میشدی، زود میبخشیدی، از همه بیشتر عذرپذیر بودی. با بینوایان محروم، هم غذا و همنشین میشدی. پیش دیگران، پایت را دراز نمیکردی، مزاح و شوخی میکردی ولی جز «حق» نمیگفتی. با یاران، حلقه وار

مینشستی. خود را برای اصحاب می آراستی و عطر میزدی. باری بر دوش مردم نبودی. در کارهای اجتماعی مشارکت داشتی. بخشنده و سخی بودی. چیزی را از خواستاران مضایقه نمیکردی. به بزرگ هر قومی احترام میکردی. آری... ای رسول خدا! وفای به عهد، صدق و راستی، امانت و محبت از ویژگیهای تو بود. از مهمان کار نمیکشیدی، خلف وعده نداشتی، مردمدار و اهل مدارا بودی، سعه صدر و وسعت نظر داشتی، اخلاقت قرآن بود! قرآن مجسم بودی و آیات عینیت یافته کلام الله!

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

